

Прéжде смéрти не блажи никогóже, и въ чáдъхъ сboйхъ
по знáнъ въдеть мъжъ. Не вслакаго человéка вводи въ домъ
твой: мнóги бо суть кíзни льстиваго." Икоже рабка оулов-
леная въ клéтцѣ (шваглáдетъ), та́ко сердце гордаго,
и икоже соглáдникъ назирáетъ паденія: добро бо на сло-
шврашáм подсáдъ творитъ, и на дшврыя дѣти возв-
ложитъ порокъ. Съ искры огнennыя оумножаеся оуглїе:
и человéкъ грéшникъ на кресть присвѣдитъ. Блюдиша ѿ-
слодѣя, сло бо содѣбаетъ, да не когдà порокъ дастъти
во вѣкъ. Всели чуда́го въ домъ твой, и развратитъ та-
матéжемъ, и чужда та сотворитъ ѿ твойхъ ти. Гл. 12.

Не ими вѣры брагъ твоемъ во вѣки: икоже бо мѣдъ
ржавеетъ, та́ко и слоба егѡ: и аще смирился, и пой-
детъ поникши, настаби душъ твою, и храниша ѿ негѡ, и
въдеши емъ икѡ ѿчищено зерцало, и оуразумѣши, и-
кѡ не до конца шторжавѣ. Не постаби егѡ при себѣ, да
не когдà изрѣнъ та станетъ на мѣстѣ твоемъ: не по-
сади егѡ ѿдеснью себѣ, да не пойдетъ когдà сѣдалища-
твоегѡ, и на послѣдокъ оуразумѣши словеса твоѧ, и ѿ
глаголъхъ моихъ оумилышися: кто помилуетъ ѿбламника
сміемъ оусѣкнена, и всѣхъ приступающихъ къ вѣрѣмъ;
та́ко же ходящаго изъ мъжемъ грэшникомъ и примѣшá-
ющагося грѣхъмъ егѡ: часъ съ тобою преображенъ, и аще
оуклонишися, не стерпитъ. Оустнама сboима оусладитъ
брагъ, и мнóги пошепчетъ, и речетъ добро глаголъ: очи-
ма сboима прослезитъ, а сердцемъ сboимъ оусовѣтъ
врѣнъти та въ рѣвъ, и егда ѿбрѣшетъ врѣмѧ ненасытитъ-
ся кресть: "Аще грѣшитъ та слѣмъ, тѣ ѿбрѣши егѡ пе-
рѣвѣ себѣ, и икѡ помога́мъ подсѣчите патъ твою: Поки-
баеется глаголю сboею, и восплѣшетъ рѣкама сboима, и мнó-
ги пошепчетъ, и извѣнитъ лицѣ сboе." Гл. 13.

Благайся смолѣ ѿчernитъ, и пришвишайся гордомъ